

Το νομοσχέδιο Τσιάρα, «Μεταρρυθμίσεις αναφορικά με τις σχέσεις γονέων και τέκνων και άλλα ζητήματα οικογενειακού δικαίου», που ξεκινάει σήμερα και τελειώνει αύριο στη Βουλή, είναι ένα αντιδραστικό ν/σ που έρχεται να συμπληρώσει τις επιθέσεις της κυβέρνησης της ΝΔ ενάντια στις εργατικές οικογένειες και στα παιδιά της.

Ήδη οι αντιδράσεις του γυναικείου κινήματος έχουν αναγκάσει το Υπουργείο Δικαιοσύνης να μην ικανοποιήσει τα παράλογα αιτήματα για υποχρεωτική συνεπιμέλεια και εναλασσόμενη κατοικία και αφαιρέθηκε από το τελικό κείμενο η διάταξη που προέβλεπε ότι σε περιπτώσεις κακοποίησης η δικαστική απόφαση θα πρέπει να καταστεί αμετάκλητη για να μην επιτρέπεται στον κακοποιητικό γονιό η επαφή με το παιδί. Η επίμαχη διάταξη διαμορφώθηκε έτσι ώστε να απαιτείται μόνο πρωτόδικη απόφαση. Η συγκεκριμένη τροποποίηση δεν λύνει το πρόβλημα. Οι καταγγελίες για οικογενειακή βία θα πρέπει από μόνες τους να αποτελούν κριτήριο για την επαφή του κακοποιητικού γονέα με το παιδί. Παρόλα αυτά αυτή η αλλαγή είναι μια μικρή νίκη του γυναικείου κινήματος που τα τελευταία χρόνια φουντώνει και ανοίγει τις ολομέτωπες μάχες του #metoo και των εργασιακών δικαιωμάτων.

Όμως, το νομοσχέδιο, παρά τις αλλαγές, υπακούει στη βασική φιλοσοφία του καπιταλισμού όσον αφορά την οικογένεια: η οικογένεια πρέπει πάση θυσία να σηκώσει μόνη της την αναπαραγωγή της εργατικής τάξης, όσο δύσκολες κι αν είναι οι συνθήκες στις οποίες καλείται να το κάνει. Το κράτος προσπαθεί να απαλλαγεί από την ευθύνη του να στηρίξει τη μονογονεϊκή οικογένεια.

Τα χρόνια της κρίσης και η νέα επιδείνωσή της μαζί με την πανδημία έχουν σημάει μεγάλα χτυπήματα στις γυναίκες: χειροτερεύουν οι συνθήκες εργασίας τους, διαλύεται το κράτος πρόνοιας, καλούνται να καλύψουν αυξημένες ανάγκες φροντίδας, αυξάνεται η ενδοοικογενειακή βία, πληθαίνουν οι ιδεολογικές επιθέσεις που δέχονται από την κυβέρνηση ΝΔ και τους παρατρεχάμενούς της σε ΜΜΕ, εκκλησία κλπ. Ο Χατζηδάκης έρχεται να συμπληρώσει αυτή την επίθεση. Με το νέο εργατικό νομοσχέδιο φιλοδοξεί να διευρύνει την επισφάλεια και τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, ενώ θέλει να χτυπήσει και τα συνδικάτα, την μόνη προστασία των γυναικών απέναντι στις αντίξοες αυτές συνθήκες.

Η κυβέρνηση της ΝΔ εξαπολύει επιθέσεις συνολικά στην εργατική οικογένεια και στα παιδιά της.

Μεγαλύτερη φτώχεια, λιγότερη Παιδεία και Παιδεία για λίγους, λιγότερες δομές στήριξης. Είναι υποκριτικό και εξοργιστικό να ισχυρίζεται η κυβέρνηση ότι η μεταρρύθμιση που ετοιμάζει είναι είτε για να προασπίσει “το συμφέρον του παιδιού”, είτε για να φέρει “ισότητα” στο χωρισμένο ζευγάρι, είτε, ακόμα, να ελαφρύνει τις γυναίκες επειδή θα φέρει τους άντρες προ των ευθυνών τους ως γονείς.

Αυτό που χρειάζονται όλες οι οικογένειες, χωρισμένες και μη, είναι οι υλικές συνθήκες ώστε να μπορούν να ζουν ανθρώπινα και ικανοποιητικά, δωρεάν κοινωνικές υπηρεσίες στήριξης, δημόσια δωρεάν παιδεία και υγεία. Τα ζευγάρια που χωρίζουν πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προσφύγουν σε δημόσιες δωρεάν δομές οικογενειακής συμβουλευτικής και διαμεσολάβησης. Το συμφέρον του παιδιού είναι μια κοινωνία που θα λειτουργεί γύρω από τις ανθρώπινες ανάγκες και θα προσφέρει στους γονείς τα μέσα και τον χρόνο να είναι καλύτεροι γονείς. Κι αυτό είναι κάτι για το οποίο η εργατική τάξη παλεύει συγκρουόμενη με την Νέα Δημοκρατία και όλο το σύστημα της εκμετάλλευσης που αυτή εκπροσωπεί.